

*Včera jsem si vyšel ven s jednou hezkou slečnou,
napadlo mě ukázat jí hvězdy s dráhou mléčnou.*

*Myslel jsem si – zafrajeřím,
znanostmi ji oslním, bude slečna jenom zírat,
kolik toho frajer vím.*

*Bylo jasno, tak jsem ji vzal po setmění do parku,
teď přišla má velká chvíle – ukážu jí Polárku!*

*Bloudím zrakem po obloze, v duchu rychle vzpomínám,
Polárka je v Malém voze, tak kdepak ten vozík mám?*

*Kroutím krkem do všech stran a i ve tmě hlednu,
nikde totiž nevidím hvězdu ani jednu.*

*Jak idiot připadám si, slečně cosi blekotám,
jen se na mě usměje, za chvíli jsem v parku sám.*

*Tak jsem ještě chvíli žehral na pouliční osvětlení,
teď už dobře chápu, co je to světelné znečištění...*

**think
big**

Nadace O₂
NROS
Nadace rozvoje občanské společnosti

Podpořeno z programu Think big.

Ilustrace: Mirek Vostrý © 2011 (www.mirekvostry.cz)

Autor básně: Markéta Polášková

Grafická příprava: Marek Kolasa, tisk READY DESIGN, s. r. o.